

Χειροτονία νέου πρεσβυτέρου στην Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος την 1η Σεπτεμβρίου, αρχή της Ινδίκτου λειτούργησε και χειροτόνησε εις Πρεσβύτερον τον άχρι τούδε Ιεροδιάκονο π. Ιωάννη Χρυσικόπουλο.

Ο π. Ιωάννης είναι έγγαμος κληρικός και εκπαιδευτικός μέσης εκπαίδευσης και διδάσκει την φυσική επιστήμη. Ο π. Ιωάννης από τριακονταετίας, ο οποίος γεννήθηκε και ανατράφηκε στην πόλη της Λευκίμμης, διακόνησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αρσενίου από νεαράς ηλικίας ως Ιερόπαις, αργότερα ως Επίτροπος και στην συνέχεια, επειδή είναι γνώστης και πτυχιούχος της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής ως Ιεροψάλτης του Ιερού αυτού Μητροπολιτικού Ναού.

Η κλήση του όμως για την ιερωσύνη ωρίμασε και άκουσε επιτακτική την φωνή του Κυρίου μας προσκαλώντας τον να Τον διακονήσει από την υψηλή θέση του Ιερέως. Κατά την Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας συλλειτουργήσε με πλείστους Κληρικούς εκ της Αρχιερατικής Περιφέρειας της Λευκίμης και μετά του Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίου π. Σεραφείμ Λινοσπόρη Ιεροκήρυκος της Περιοχής, αλλά και τον καταγόμενον εκ Λευκίμης Πανοσιολογιώτατον Αρχιμανδρίτην Αυγουστίνο Ψωμα, ο οποίος υπηρετεί την ομογένεια στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αμερικής.

Ο χειροτονούμενος ομιλώντας και προσφωνώντας τον Σεβασμιώτατο και το εκκλησίασμα αναφέρθηκε όχι μόνο στο υψηλό αξίωμα της ιερωσύνης στο οποίο τον κάλεσε ο Κύριός μας, αλλά και στην αρχή της νέας του ζωής, η οποία συμπίπτει με το νέον εκκλησιαστικόν έτος, δηλονότι την αρχή της Ινδίκτου.

Ο ίδιος ξεδίπλωσε όλη την ζωή του με εναργή τρόπο και ιδιαίτερα τις στιγμές της πνευματικής του ανατάσεως, αλλά και των βιωμάτων του μέσα από την προσευχή και την πνευματική παιδεία που έζησε και στο οικογενειακό περιβάλλον αλλά και στο ενοριακό, κοντά σε έμπειρους Κληρικούς, θεωρώντας υψίστη τιμή το να διακονήσει και τον Κύριό μας Ιησού Χριστό αλλά και το εκλεκτό και ευσεβές ποίμνιο της Λευκίμης. Επικαλέσθηκε την Χάρι του Θεού και τις πρεσβείες της

Υπεραγίας Θεοτόκου και των Αγίων στη ζωή του, αφού ευχαρίστησε τόσο την σύζυγό του, τα παιδιά, τους οικείους και τους συμπρεσβυτέρους του πλέον, οι οποίοι παρίσταντο στο μυστήριο της χειροτονίας του, αλλά εξαιρέτως τους συναδέλφους του εκπαιδευτικούς. Τέλος, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο, ο οποίος όλα τα χρόνια της γνωριμίας και της επαφής τους τού παρέσχε τα εφόδια και τα εχέγγυα. προκειμένου τώρα να αποκορυφωθεί η κλήσις του στο υπέρτατον μυστήριο της ιεροσύνης.

Εν συνεχεία, ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του αναφέρθηκε με θεολογικούς όρους στο γεγονός της εκλογής του π. Ιωάννη από τον Κύριό μας για το μέγιστο μυστήριο της Ιερωσύνης. Η πορεία για το μυστήριο αυτό πραγματοποιήθηκε σε βάθος χρόνου με αφιέρωση και διακονία προς την Εκκλησία μας από διάφορες διακονίες. Συνεργοί και συμβοηθοί του στην μακρά και δύσκολη αυτή πορεία ήταν η θαυμάσια οικογένειά του και οι κληρικοί, τους οποίους συναναστράφηκε. Η ωρίμανση την οποία του προσέφερε η πορεία αυτή υπήρξε μεγίστη ευλογία και αντίδωρο για τους μόχθους και την αφιέρωσή του. Ο Σεβασμιώτατος τόνισε το ιδιαίτερο νόημα της διακονίας, την οποία αναλαμβάνει, στόχος της οποίας πρέπει να είναι η υπακοή στον Κύριό μας παράλληλα με την διακονία προς τον άνθρωπο.

Μνηεία έγινε στο γεγονός πως η έναρξη της ιερατικής διακονίας του π. Ιωάννου συμπίπτει κατά αγαθή συγκυρία με την αρχή του εκκλησιαστικού έτους. Έφθασε με

τον τρόπο αυτό το πλήρωμα του χρόνου για να αναλάβει τον σταυρό που συνεπάγεται η διακονία ιερωσύνης, του θυσιαστηρίου και της διακονίας των ψυχών. Σ' ένα κόσμο απομόνωσης και κενότητας, η διακονία του π. Ιωάννου πρέπει να αναλώνεται στην αναπτέρωση και την ανακούφιση των ανθρώπων από τις μέριμνες και τα χοϊκά στην αιωνιότητα και τα επουράνια, ώστε στόχος τους να είναι η σωτηρία της ψυχής τους.

Ο Σεβασμιώτατος ανέφερε ότι η Ιερωσύνη που έλαβε ο π. Ιωάννης αποτελεί την μέγιστη ευχαριστία προς τον Κύριό μας, σήμερα όπου η πίστη μας δεν εδράζεται σε θεολογικές βάσεις, αλλά σε επιφανειακά και επιπόλαια ζητήματα. Η προτροπή του Σεβασμιωτάτου προς τον χειροτονούμενο ήταν να στηρίξει στον Κύριό μας την χάρη την οποία θα λάβει. Καθώς η ιερωσύνη του πλέον θα τον καθιστά άξιο και θα αλλοιώνει όλη την ζωή, την σκέψη, τον λόγο του και θα δίδει λύσεις στα προβλήματα των ανθρώπων οδηγώντας τους στην αλήθεια του ευαγγελίου, την οποία και ο ίδιος πρέπει να σπουδάζει μέρα και νύχτα. Τέλος, ο Σεβασμιώτατος, αφού του ευχήθηκε με ιδιαίτερη πατρικότητα τα δέοντα, του επέστησε την προσοχή στους ιδιαίτερους πειρασμούς τους οποίους κυφορεί η εποχή μας, αλλά και στο μεγάλο πλέον σε έκταση φαινόμενο της αθεΐας που έχει κυριεύσει τον κόσμο μας και έχει καθυποτάξει την ελευθερία και τις ζωές των ανθρώπων.

